

Se declara francament republicà y catalanista, y afirmá categòricament que tots los republicans que segueixen las veritables ensenyansas del inolvidable Pi y Margall, han de ser forzosament catalanistas.

Feu present que l' catalanisme fa abstracció de la qüestió religiosa, perque l' catalanisme no té altre religió que l' autonomia de Catalunya.

Lo Sr. Llorens fou molt aplaudit.

En Baldomer Tona, de «Catalunya Federal,» al aixecarse à enrahonar, fou saludat ab aplausos. Explicá que l' «Centre Catalunya Federal» que representaba, había sigut invitat per la «Unió Catalanista,» per concórrer à n' aquell acte, destinat à escampar arreu, la llevar Catalanista.

«No 'm sap greu, digué, fer sentir en aquest lloch, la veu de «Catalunya Federal,» perque l' atmósfera que aquí 's respira es de expansió y germanor, y «Catalunya Federal,» es republicana y vol expausió y germanor.»

L' autonomisme Catalá, vol la llibertat dels pobles, mes no vol donárlos hi per forsa. E's drets no 's donan, els drets que perteneixen à un poble, se conquisten, y si no 's poden conquistar, 's prenen. No cal, digué, que confíem ab aquests governants del Centre, que 'ns prometen aténdreus, que prometen satisfacer las nostras justíssimas aspiracions, y 'ns donan una migrada lley municipal, com qui 'ns dona un rosegó de pa, una mesquina engruna de la autonomia que defensém. Volém la autonomia integral de Catalunya. Y no son verdaders autonomistas, los que no volen l' autonomia integral de nostra Terra.

Explicá detalladament lo que vol dir autonomia integral, per fer avinent la mounstruositat de que encara hi hagin catalans que no obran los ulls devant de tanta ignominia. Explicá que ja fa dos sigles que 'ns veuen fent aquestas promesas, may cumplidas.

Atacá 'ls republicans federaus que pactan ab els unitaris, claudicant d' aquest modo, del seu federalisme y abdicant la seva autonomia.

Nosaltres, digué finalment, tenim los nostres ideals à Suissa y als Estats Units, donchs que 'ls catalanistas tots son republicans, y no es catalanista, lo qui no vol la llibertad individual. (Grans y estrepitosos aplausos.)

En Joan Baró parlà en representació dels catalanistas de Sant Boi, y per encàrrech del Sr. En Joseph M. Roca, que no va poguer venir al costat nostre, en semblant diada, per causa de mal estat de salut.

Combatí lo Sr. Baró, 'ls toros, y l' flamencisme y las lluitas de classes y creencias que degradan y divideixen al poble català.

Sostingué que cal enfortir l' ànima catalana que torna à redresarse, unintse com un sol home, los que de cor estiman à Catalunya.

Feu present la necessitat d' instruir al poble, perque aixis tingui conciencia d' ell mateix, y pugui emanciparse.

Afirmá que cal estimar à la Terra catalana, d' una manera positiva y práctica, no platònica, y que l' dia que tots los catalans estiguin units per un mateix amor à Catalunya, s' haurà conquistat l' autonomia.

Acabá donant un crit de ¡Visca Catalunya! que fou unanimament contestat. (Grans aplaudiments)

Lo Dr. Martí y Juliá, feu lo resum dels discursos, y explicá que l' nacionalisme català es l' aplicació à la Patria Catalana del moviment social més progresiu, y més aymant de la llibertat dels pobles.

Lo catalanisme no significa mes que l' dret individual y colectiu del viurer. Volém la llibertat de tots los nucles naturals.

Desitjém, digué, arriuar al enllàs de l' humanitat, pero volém que 's constitueixi una federació de pobles lliures. Aquet es lo ideal que persegueix lo catalanisme. Volém que sia Catalunya lo poble mes lliure del mont, dintre de la federació universal. (Grans aplausos.)

Lo catalanisme es una acció que neix de la natural-sa del nostre poble. Un poble no pot ser lliurer, si sos organismes no funcionan ab normalitat, y ab complerta llibertat las parts que l' integran. Lo Catalanisme entén que deu fomentar totes las manifestacions de la vida local, comarcal y nacional, executantlas tots los catalans, no delegantlas en politichs d' ofici. Aquesta veritable democracia es lo que vol lo catalanisme.

La darrera Assamblea del catalanisme, estableí que la llibertat de Catalunya, no 's podia fer efectiva sense l' regoneixement del dret à la vida de tots los catalans.

Lo catalanisme pera tots los fills de Catalunya, es un fet de dignitat.

Nosaltres exigim que la llibertat de Catalunya, sia un complert expandiment de la vida de la nostra Patria. (Grans y entussiastes aplaudiments.) Remarcá que la «Unió Catalanista» trevallaba à n' aquest fi, y anaba de pob e en poble ab el dret que té, d' anar à tot arreu, à propagar nostres ideals. Acabá ab un crit de ¡Visca Catalunya! xardorosament contestat.

Lo local de *La Unió Liberal*, plé à vessar, se desocupá tot seguit, passant los oradors al local de la *Associació Catalanista Bruniquer*, hon foren modestament obsequiats, y molt prompte per ser lo temps just, acompañats de gran nombre de catalanistas, 's dirigiren cap à l' estació de Fransa, pera aconseguir lo tren de las sis. Las gratas impresions d' aquesta festa, perdurarán molt temps à n' aquesta Vila, y tant de debó que donguin lo profit que voldrián sos organisadors.—G.

CRÒNICA

Los disidentes de la asociación catalanista *Bruniquer* han fundado otra asociación con el nombre de *Centre Català*. La junta nombrada se compone de los Sres. siguientes: Presidente, T. Adam; vice-presidente, F. Canellas; tesorero, J. Solà; secretario, F. Bassas; vice-secretario, F. Vilà; vocales, F. Ribas, P. Gubert, J. Font, J. Pujol.